Dosarul nr. 4r-3828/24 /4-24067028-02-4r-14112024/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Radu Grecu

D E C I Z I E

în numele Legii

27 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de Tarîţa Andrei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iunie 2024, cu privire la contestaţia depusă de Tarîţa Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 123979 din 18 ianuarie 2024 şi a deciziei de sancţionare, emise în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 28.02.2024-27.06.2024;

în procedura instanței de recurs din 01.10.2025-27.04.2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. La 23 ianuarie 2024, Tarîţa Andrei a depus contestaţie împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 123979 din 18 ianuarie 2024, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional.

2. *Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iunie 2024,* a fost

respinsă ca neîntemeiată contestaţia înaintată de Tarîţa Andrei împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 123979 din 18 ianuarie 2024, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional.

3. *La 07 august 2024, Andrei Tarîța a declarat recurs* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iunie 2024, solicitând casarea hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă contestația sa și dispusă încetarea procesului contravențional.

4. În motivarea recursului invocă, că procesul-verbal nu a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale, întrucât nu se bazează pe constatări directe ale agentului constatator și nu întrunește condițiile prevăzute de lege, fiind indicat în mod neclar și eronat locul pretinsei fapte, ceea ce afectează stabilirea exactă a circumstanțelor și aplicarea corectă a normei legale.

5. Totodată, invocă lipsa probelor care să confirme comiterea contravenției, procesul-verbal nefiind susținut de mijloace probatorii obiective sau declarații de martori, iar fapta nu este individualizată corespunzător, nefiind specificate elementele concrete ale încălcării și norma legală aplicabilă în mod detaliat.

6. Susține că principiul autenticității a fost încălcat, întrucât procesul-verbal a fost întocmit și semnat de un alt agent constatator decât cel care ar fi constatat fapta, iar instanța de fond a ignorat obiecțiile formulate în contestație, fără a le analiza și fără a se pronunța asupra acestora, ceea ce echivalează cu o nesoluționare reală a fondului cauzei.

7. În același timp, se invocă încălcarea prezumției de nevinovăție și a regulilor privind sarcina probei, subliniindu-se că autoritatea era obligată să dovedească vinovăția, și nu contravenientul să își probeze nevinovăția, precum și aplicarea greșită a principiilor de apreciere a probelor, instanța bazându-se în mod exclusiv pe procesul-verbal, fără o analiză critică a întregului material probator, contrar inclusiv jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Procedura examinării recursului şi motivarea instanţei de recurs,

8. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.(2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

9. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.
10. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

11. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, în baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia, că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*
12. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iunie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată contestaţia înaintată de Tarîţa Andrei împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 123979 din 18 ianuarie 2024, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravenţional.
13. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond instanța a acordat valoare probatorie procesului-verbal contravențional și certificatului de restituire a mijlocului de transport, considerând că acestea confirmă săvârșirea faptei și încadrarea juridică corectă a acesteia. S-a reținut că agentul constatator a stabilit în mod întemeiat circumstanțele contravenției, constând parcarea neregulamentară a automobilului pe trotuar, cu încălcarea prevederilor regulamentului circulației rutiere, fapt ce atrage răspunderea în temeiul art. 238 alin. (2) din Codul contravențional. Instanța a mai reținut și faptul că persoana sancționată nu a formulat obiecții la momentul întocmirii procesului-verbal, contrasemnându-l, ceea ce a fost interpretat ca o acceptare a faptei și a sancțiunii aplicate.
14. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs argumente și probe prin care ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.
15. Potrivit informației reținute din procesul- verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 123979 din 18 ianuarie 2024, cercetat nemijlocit în ședință, se atestă că, la 18 ianuarie 2024 ora 11:30, în mun. Chişinău la intersecţia străzilor Bucureşti cu V. Pîrcălab 33, Tarîta Andrei a parcat automobilul de model „VW” cu n/î ***** neregulamentar pe trotuar, creând impedimente altor participanţi la trafic, ignorând prevederile pct. 70 din Regulamentul circulaţiei rutiere, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 238 alin.

(2) din Codul contravenţional.

16. În baza deciziei de sancționare din aceiași dată, Tarîţa Andrei, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 238 alin. (2) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale echivalentul a 900 lei.

17. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

18. Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

19. Colegiul notează în acest sens, că în ceea ce privește examinarea cazului, instanța de fond a avut în vedere cerințele art. 458 din Codul contravențional, conform căruia instanța trebuie să determine caracterul veridic al contravenției, să verifice eventuale cauze care înlătură caracterul contravențional al faptei, să stabilească vinovăția persoanei și să examineze toate circumstanțele relevante pentru soluționarea justă a cauzei, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

20. Pe această bază, instanța de recurs a analizat legalitatea procesului-verbal întocmit și, raportând conținutul său la exigențele impuse de lege sub sancțiunea nulității, a constatat că prevederile legale în materie au fost respectate. Întrucât procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute la art. 443 și 445 din Codul contravențional, nu se reține existența unor motive care să atragă nulitatea absolută.

21. Deși recurentul susține că nu ar fi întrunite elementele constitutive ale contravenției, invocând că nu a parcat/staționat în loc interzis, Colegiul penal în cazul de față, reține, că potrivit materialelor cauzei, fapta a fost documentată de către agentul constatator în raport cu realitățile constatate la fața locului, și anume oprirea/staționarea neregulamentară a vehiculului într-un perimetru interzis de lege iar contrar susținerilor recurentului, actul întocmit de agentul constatator descrie și confirmă cert conduita ilicită și arată temeiul legal încălcat, și anume prevederile Regulamentului Circulației Rutiere coroborate cu art. 238 alin. (2) din Codul contravențional.

22. În altă ordine de idei, argumentele referitoare la lipsa probelor nu pot fi reținute, deoarece procesul-verbal contravențional constituie, potrivit legii, mijloc de probă, iar în speță acesta este coroborat cu alte înscrisuri din dosar, inclusiv certificatul de restituire a mijlocului de transport, fiind suficiente pentru a forma convingerea instanței asupra

existenței faptei și vinovăției. Simpla negare a faptelor de către recurent sau invocarea unor dubii nu este de natură să înlăture valoarea probatorie a actelor existente la dosar.

23. Criticile privind indicarea pretins neclară a locului faptei nu au relevanță juridică în lipsa demonstrării unei vătămări efective a dreptului la apărare, întrucât descrierea din procesul-verbal permite identificarea suficientă a locului săvârșirii contravenției și încadrarea juridică corespunzătoare a faptei. De asemenea, susținerea referitoare la neindividualizarea faptei este neîntemeiată, întrucât procesul-verbal descrie conduita concretă, și anume parcarea neregulamentară pe trotuar, și indică norma încălcată, ceea ce satisface cerințele legale.

24. Mai mult, faptul că procesul-verbal a fost contrasemnat fără obiecții de către contravenient constituie un indiciu că acesta a luat cunoștință de conținutul actului și nu a contestat la acel moment împrejurările consemnate, ceea ce susține prezumția de corectitudine a celor reținute.

25. În această ordine de idei, Colegiul reține că, judecătorii trebuie să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată (Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29.11.2018, §45).

26. Având în vedere toate cele menționate, instanța de recurs apreciază că criticile invocate de Tarîţa Andrei, nu demonstrează niciun viciu esențial de procedură sau de drept material care să justifice casarea hotărârii instanței de fond.

27. Suplimentar, Colegiul adnotează, că aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

28. În prezenta speță, instanța de fond a verificat conformitatea și temeinicia probelor, constatând că procesul-verbal este susținut de probe suficiente privind fapta imputată. Prin urmare, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă, iar cele invocate în recurs nu au fost probate, or cele susținute de contravenient vin în contradicție cu probele existente la materialele cauzei.

29. Prin urmare, instanța de recurs reține că poziția recurentului nu este fundamentată pe elemente noi, capabile să combată temeiurile care au condus la respingerea contestației formulată de petiționarul Tarîţa Andrei, iar în lipsa unui suport probator concret și suficient, nu se poate ajunge la concluzia că vinovăția contravenientului Tarîţa Andrei, nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

30. În acest sens, Colegiul penal reține ca fiind justă și întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la respingerea contestației depusă de Tarîţa Andrei, în condițiile expuse, considerent din care, recursul formulat de către Tarîţa Andrei urmează a fi respins iar soluția emisă de instanța de fond urmează a fi menținută fără modificări.

31. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

32. Din considerentele menționate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Tarîţa Andrei și a menține hotărârea instanței de fond.

33. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de către Tarîţa Andrei și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 iunie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc